

МВС УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ

**Слідче управління Головного Управління Національної поліції
в Херсонській області**

73000, м. Херсон, вул. Лютеранська, 4

тел. (0552) 45-92-16

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення (злочину)

місто Миколаїв

«22» вересня 2023 року

Слідчий у кримінальному провадженні – слідчий відділу СУ ГУНП в Херсонській області майор поліції Синяков Сергій Володимирович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022230000004921 від 26.10.2022, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених **ч. 5 ст. 111-1, ч. 1 ст. 111-2, ч. 1 ст. 263 КК України**, встановивши наявність доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, згідно ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

БОЛОТСЬКОМУ ІГОРЮ ДМИТРОВИЧУ, 15.07.1952 року народження, громадянину України, українцю, уродженцю м. Слов'янськ, Донецької області, зареєстрованому за адресою: Донецька область, м. Єнакієве, вул. Сталеварів, 17 кв. 8, фактично проживаючому за адресою: Херсонська область, Бериславський район, Новоолександрівська сільська територіальна громада, с. Червоне, вул. Центральна 8, раніше судимому: 14.03.1995 Харківським обласним судом за ст. 93 п. «е», ч. 2 ст. 42 КК України (1960 року) до 14 років позбавлення волі. Звільнений 24.12.2004 умовно достроково, строк невідбутого покарання становить 3 роки 5 місяців із застосуванням ст. 81 КК України, не є депутатом будь-якого рівня,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів) передбачених:

- ч. 1 ст. 111-2 КК України, кваліфікуючими ознаками якого є: умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним

формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинені громадянином України, з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора.

- ч. 5 ст. 111-1 КК України, кваліфікуючими ознаками якого є: участь в організації та проведенні незаконного референдуму на тимчасово окупованій території.

– ч. 1 ст. 263 КК України, кваліфікуючими ознаками якого є: зберігання, придбання бойових припасів без передбаченого законом дозволу.

Досудовим розслідуванням встановлено, що згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (далі рф) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Усупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент рф, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів зс рф на територію України.

Так, 24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі ООН). До складу ООН входять Україна, рф та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та

резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є: застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави; застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних

суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є рф.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною. Незалежність України визнали держави світу, серед яких і рф.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та рф уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98- ВР та Федеральним Законом РФ від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору рф зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статі 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

22 лютого 2022 року президент рф направив до ради федерації звернення про використання збройних сил (далі зс) рф за межами рф, яке було задоволено. 24 лютого 2022 року, близько 5 години ранку президент рф публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

У зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», Указом Президента України №64/2022 від 24.02.2022 на всій території України введено воєнний стан, який продовжено відповідним Указом Президента України №341/2022 від 17.05.2022 терміном на 90 діб, Указом Президента України №573/2022 від 12.08.2022, Указом Президента України №757/2022 від 21.11.2022 строком на 90 діб, Указом Президента України №58/2023 від 06.02.2023 строком на 90 діб, Указом Президента України № 254/2023 від 01.05.2023 строком на 90 діб, Указом Президента України № 451/2023 від 26.07.2023 дію воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 18 серпня 2023 року строком на 90 діб, з подальшим затвердженням вказаних вище указів Президента України відповідними Законами України.

Так, 24.02.2022 військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території.

У період з 24.02.2022 по теперішній час більшу частину території Херсонської області захоплено військовослужбовцями зс рф та на даний час вона знаходиться під окупацією держави-агресора.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована рф територія України (далі тимчасово окупована

територія) це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Відповідно до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією», станом з 01.03.2022 по 11.11.2022 Бериславська територіальна громада включена до переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні).

15 липня 2022 року Центральною виборчою комісією України прийнято Постанову № 82 від «Про неприпустимість організації підготовки та проведення на тимчасово окупованих територіях України псевдореферендумів» відповідно до якої проведення будь-яких виборів та референдумів в умовах воєнного стану прямо заборонено частиною першою статті 19 Закону України «Про правовий режим воєнного стану». Аналогічні заборони встановлено також Виборчим кодексом України та Законом України «Про всеукраїнський референдум».

За змістом статей 1, 2, частини першої статті 17 Конституції України Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою; суверенітет України поширюється на всю її територію; складовою державного суверенітету є цілісність і недоторканність території України в межах існуючих кордонів; захист суверенітету і територіальної цілісності України є найважливішою функцією держави, справою всього Українського народу.

Згідно зі статтею 132 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. Зазначені конституційні принципи організації територіального устрою обумовлені формою державного устрою України як унітарної держави, закріпленою статтею 2 Основного Закону держави.

Призначення всеукраїнського референдуму з питань, визначених указаною статтею Конституції України, належить до повноважень Верховної Ради України (пункт 2 частини першої статті 85 Основного Закону України).

Крім цього, Верховна Рада України не ухвалювала жодних рішень щодо призначення всеукраїнського референдуму стосовно будь-яких питань про зміну території України.

Згідно із ст. 1 Закону України «Про всеукраїнський референдум» від 26.01.2021, всеукраїнський референдум є формою безпосередньої демократії в Україні, способом здійснення влади безпосередньо Українським народом, що полягає у прийнятті (затвердженні) громадянами України рішень шляхом голосування у випадках і порядку, встановлених Конституцією України та цим Законом.

Відповідно до ч. 1 ст. 18 Закону України «Про всеукраїнський референдум» від 26.01.2021, всеукраїнський референдум щодо зміни території України - це форма прийняття громадянами України, які мають право голосу, рішення щодо затвердження прийнятого Верховною Радою України закону про ратифікацію міжнародного договору про зміну території України. Призначення всеукраїнського референдуму щодо зміни території України здійснюється постановою Верховної Ради України.

Згідно із ч. 1 ст. 20 Закону України «Про всеукраїнський референдум» від 26.01.2021, у разі введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або окремих її місцевостях призначення (проголошення) та проведення всеукраїнського референдуму забороняється.

Після окупації Бериславської територіальної громади представниками збройних формувань російської федерації встановлено фактичний контроль над суспільним життям на цій території України та узурповані всі владні повноваження шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, впровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності громади міста, фактичної ліквідації приватної власності, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного та психологічного впливу окремих категорій та верств населення, в тому числі незаконного позбавлення волі діючих представників органів державної влади України та місцевого самоврядування.

Разом з тим, в період березня-квітня 2022 року, представники збройних формувань рф всупереч порядку, встановленого Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими нормативно-правовими актами, на тимчасово окупованій території Херсонської області, цілеспрямовано створили підпорядковану, керовану та фінансовану російською федерацією окупаційну адміністрацію - так звану «Військово-цивільну адміністрацію Херсонської області», в яку входили органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України, з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

При цьому, представники контрольованих російською федерацією самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави, а також легітимних державних та комунальних підприємств, установ, організацій на тимчасово окупованій частині Херсонської області та мали за мету інтеграцію і подальше незаконне включення захопленої частини суверенної України до складу російської федерації.

Переслідуючи кінцеву мету окупації Херсонської області, приєднанням частини території України, а саме Херсонської області до рф, голова так званої «Військово-цивільної адміністрації Херсонської області» на виконання вимог військово - політичного керівництва рф у порушення порядку, встановленого Конституцією України, у вересні 2022 року (більш точна дата

досудовим розслідуванням не встановлена), як посадова особа окупаційного органу влади держави-агресора публічно проголосив про проведення з 23 по 27 вересня 2022 року незаконного референдуму з питань входження до складу рф тимчасово окупованої території Херсонської області.

У подальшому, представниками окупаційної влади держави-агресора (на цей час невстановлені органом досудового розслідування особами) з метою підтримання тимчасової окупації Херсонської області та легітимізування перебування військових рф на території України, організовано проведення незаконного референдуму на території с. Червоне, Новоолександрівської сільської територіальної громади, Бериславського району, Херсонської області.

Так, громадянин України Болотський Ігор Дмитрович, 15.07.1952 року народження, усвідомлюючи, що Україна є унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною, об'єктивно розуміючи зміст загальновідомих подій про те, що збройні формування російської федерації, шляхом вчинення 24.02.2022 воєнного нападу у березні 2022 року захопили с. Червоне, Новоолександрівської сільської територіальної громади, Бериславського району, Херсонської області, будучи радикально налаштованим до діючої легітимної влади в Україні, у серпні-вересні 2022 року (більш точну дату досудовим розслідуванням не встановлено), перебуваючи на території тимчасово окупованої Херсонської області, діючи умисно, на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та незалежності України, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, сповідуючи проросійські погляди, з метою завдання шкоди Україні, підтримуючи агресію російської федерації на території України, маючи на меті забезпечення належного проведення незаконного референдуму та зміни меж території та державного кордону України, шляхом згуртування та мобілізації інших навколо псевдореферендуму, а також забезпечення явки населення та незаконного голосування в підтримку держави-агресора, вимагав від жителів с. Червоне, Новоолександрівської сільської територіальної громади, Бериславського району, Херсонської області участь у незаконному референдумі та голосуванні за приєднання Херсонської області до рф та в разі відмови погрожував фізичною розправою з боку представників окупаційної влади держави-агресора.

В подальшому, Болотський Ігор Дмитрович активно приймав участь у проведенні псевдореферендуму, а саме одягнув військовий форму рф та будучи озброєним предметом зовні схожим на вогнепальну зброю, приходив до місць проживання мешканців с. Червоне, Новоолександрівської сільської територіальної громади, Бериславського району, Херсонської області з трьома невстановленими досудовим слідством особами зі складу військових рф, особисто приносив скриньку «для голосування» та шляхом психологічного примусу та залякування розправою з боку військових рф примушував мешканців с. Червоне, Новоолександрівської сільської територіальної громади, Бериславського району, Херсонської області, голосувати за приєднання Херсонської області до складу рф.

Внаслідок таких незаконних та неправомірних дій Болотського І.Д. стало можливим визнання російською федерацією незаконного референдуму як таким, що відбувся, та як наслідок визнання за його результатами незаконного приєднання територій Херсонської області до складу рф.

Таким чином Болотський Ігор Дмитрович, 15.07.1952 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, кваліфікуючими ознаками якого є: участь в організації та проведенні незаконного референдуму на тимчасово окупованій території.

24.08.1991 Верховною Радою УРСР схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – Україна.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 зазначено, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Положеннями Конституції України передбачено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою.

Згідно з ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України.

Грунтуючись на Декларації про державний суверенітет України та Конституції України, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до пунктів «а», «b», «с», «d», «g» статті 3 Резолюції 3314 (XXIX) Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних націй «Визначення агресії» від 14 грудня 1974 року застосування російською федерацією збройної сили проти України становить злочин збройної агресії та порушує Меморандум про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року.

У світлі положень IV Гаазької конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатка до неї: Положення про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та Додаткового протоколу Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08 червня 1977 року, одним із наслідків збройної агресії російської федерації проти України стала тимчасова окупація частини території України.

Резолюцією Генеральної асамблеї Організації Об'єднаних Націй «Агресія проти України» A/RES/ES-11/1 від 02 березня 2022 року визнається, що російська федерація (далі - рф) вчинила агресію проти України, порушивши базові норми ООН, і від російської організації вимагається припинити збройну

агресію проти України, включаючи де окупацію Криму та Донбасу, негайно, повністю та безумовно вивести всі свої збройні сили з території України в межах міжнародно визнаних кордонів.

Рішенням міжнародного суду Організації Об'єднаних Націй від 16 березня 2022 року на найвищому юридичному рівні констатовано факт вторгнення рф на територію України.

24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», наслідком чого є повномасштабне збройне вторгнення на територію України, що полягає у здійсненні окупації частини території суверенної держави Україна, в тому числі Херсонської області, за допомогою збройних формувань рф, що складаються з регулярних з'єднань та підрозділів, підпорядкованих міністерству оборони російської федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи та структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України та підконтрольні рф самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

У зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», Указом Президента України №64/2022 від 24.02.2022 на всій території України введено воєнний стан, який продовжено відповідним Указом Президента України №341/2022 від 17.05.2022 терміном на 90 діб, Указом Президента України №573/2022 від 12.08.2022, Указом Президента України №757/2022 від 21.11.2022 строком на 90 діб, Указом Президента України №58/2023 від 06.02.2023 строком на 90 діб, Указом Президента України № 254/2023 від 01.05.2023 строком на 90 діб, Указом Президента України № 451/2023 від 26.07.2023 дію воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 18 серпня 2023 року строком на 90 діб, з подальшим затвердженням вказаних вище указів Президента України відповідними Законами України.

Таким чином, у період з 05 години 30 хвилин 24.02.2022 по 11.11.2022 на всій території України введено та діяв правовий режим воєнного стану, що пов'язано із розв'язанням рф військової агресії проти України та веденням повномасштабних бойових дій на території України.

Так, 24 лютого 2022 року військовослужбовці збройних сил російської федерації та підконтрольні їм учасники незаконних збройних формувань шляхом збройної агресії незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Київській, Сумській, Чернігівській, Миколаївській, Запорізькій, Херсонській, інших областях та здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе

народногосподарське чи оборонне значення, після чого здійснили окупацію частини України, в тому числі частини Херсонської області.

Відповідно до ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» № 1207-VII, від 15.04.2014, тимчасово окупована російською федерацією територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація рф територій України, визначених частиною 1 статті 3 Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для рф жодних територіальних прав. За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходиться на тимчасово окупованій території.

Згідно статті 42 IV-ї Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї – Положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року), територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під армією супротивника.

Відповідно до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022 «Про затвердження Переліку територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) з 01.03.2022 до 11.11.2022» Херсонська область, в тому числі Бериславська територіальна громада перебували в тимчасовій окупації.

Після окупації Бериславського району Херсонської області представниками збройних формувань російської федерації встановлено фактичний контроль над суспільним життям на цій території України та узурповані всі владні повноваження шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, впровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності, фактичної ліквідації приватної власності, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного та психологічного впливу окремих категорій та верств населення, в тому числі незаконного позбавлення волі діючих представників органів державної влади України та місцевого самоврядування.

Разом з тим, в період квітня – травня 2022 року, представники збройних формувань рф всупереч порядку, встановленого Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими нормативно-правовими актами, на тимчасово окупованій території Херсонської області цілеспрямовано створили підпорядковану, керовану та фінансовану російською федерацією окупаційну адміністрацію - так звану «військово-цивільну адміністрацію Херсонської

області», в яку входили органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України, з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

При цьому, представники контрольованих російською федерацією самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави, а також легітимних державних та комунальних підприємств, установ, організацій на тимчасово окупованій частині Бериславського району Херсонської області та мали за мету інтеграцію і подальше незаконне включення захопленої частини суверенної України до складу російської федерації.

З метою встановлення контролю на території тимчасово окупованого Бериславського району Херсонської області, невстановлені особи з числа підпорядкованої, керованої та фінансованої російською федерацією окупаційної адміністрації - так званої «військово-цивільної адміністрації Херсонської області» почали підшукувати осіб з числа місцевого населення, які б співпрацювали з ними в інтересах ведення росією війни проти України, з метою блокування обороноздатності України.

Громадянин України Болотський Ігор Дмитрович, 15.07.1952 року народження, був достеменно поінформований, що у 2014 році розпочалася збройна агресія російської федерації проти України, а також про те, що вона з 24.02.2022 переросла у широкомасштабне вторгнення військ російської федерації на територію суверенної держави до громадянства якої він належить.

Болотський Ігор Дмитрович, усвідомлюючи, що Україна є унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною, об'єктивно розуміючи зміст загальновідомих подій про те, що збройні формування російської федерації, шляхом вчинення воєнного нападу 24.02.2022 захопили с. Червоне, Новоолександрівської сільської територіальної громади, Бериславського району, Херсонської області, будучи радикально налаштованим до діючої легітимної влади в Україні, умисно, з метою завдання шкоди Україні, бажаючи реалізувати та підтримати рішення та дії країни-агресора та її окупаційної адміністрації щодо встановлення контролю на території тимчасово окупованому Бериславському району, у тому числі с. Червоного, становлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю Української влади, в порушення вимог ст. 65 Конституції України, якою передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, самопроголосив себе так званим «старостою» с. Червоне, Новоолександрівської сільської територіальної громади, Бериславського району, Херсонської області, та почав співпрацювати з ворогом.

Реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на становлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю Української влади, Болотський Ігор Дмитрович, сповідуючи проросійські погляди, з метою завдання шкоди Україні, підтримуючи агресію російської федерації на території України, у період часу з серпня по вересень 2022 року, перебуваючи на території Херсонської області, Бериславського району, Новоолександрівської сільської

територіальної громади, с. Червоне, активно виконував завдання, покладені на нього окупаційною владою держави-агресора щодо становлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю Української влади, забезпечував розселенням особового складу військових рф на території с. Червоне, Новоолександрівської сільської територіальної громади, Бериславського району, Херсонської області, забезпечував їх їжею, в тому числі особисто возив продукти на військові позиції окупантів, надавав представниками окупаційної влади та військовим рф характеристики на мешканців села Червоне, зокрема щодо роду зайнятості та військової служби в Збройних Силах України. При цьому висловлював свої позицію щодо необхідності розстрілу всіх «хохлів», погрожував населенню вбивством за проукраїнську позицію.

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, направленою становлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю Української влади, сповідуючи проросійські погляди, з метою завдання шкоди Україні, підтримуючи агресію російської федерації на території України, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 06 жовтня 2022 року Болотський Ігор Дмитрович, перебуваючи в тимчасово окупованому м. Херсоні, продовжуючи свої незаконні дії, направлені на підтримку дій держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, здійснив публічну пропаганду, направлену на співпрацю з державою-агресором та підтримку дій збройної агресії рф проти України, шляхом надання інтерв'ю, яке зафіксоване на відеозаписі, який розміщений у мережі Інтернет за посиланням <https://telegram.org/z#-1714270591>, в інтернет - ресурсі телеграм каналу за назвою «Министерство труда и социальной политики Херсонской области» наступного змісту: «мы придерживались русского мира, а нас заставляли чтобы мы говорили, как говорится на украинском языке, вот всякое разное... нас прижимали. И все из-за этого началось, большинство населения у нас, ну они простые люди, их просто задурманили, все эти годы когда длилось восемь лет, мы находились... как это сказать в оппозиции, постоянно мы придерживались идей путина...».

Також, задля підвищення авторитету окупаційної влади Болотський Ігор Дмитрович організував отримання та використання російської гуманітарної допомоги. Одночасно, підтримуючи російський нацистський тоталітарний режим, збройну агресію рф як держави-терориста проти України, Болотський Ігор Дмитрович за місцем свого проживання за адресою Херсонська область, Бериславський район, с. Червоне, вул. Центральна, 8. зберігав російську символіку (прапор, герб, фото президента рф, брошури конституції рф), методички щодо ведення бізнесу на території Херсонської області у складі рф та військову форму рф.

Таким чином Болотський Ігор Дмитрович 15.07.1952 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, кваліфікуючими ознаками якого є: умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинені громадянином України, з метою завдання шкоди

Україні шляхом реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора.

Крім того, Болотський Ігор Дмитрович, 15.07.1952 року народження, переслідуючи прямий умисел, направлений на порушення встановленого законом порядку обігу бойових припасів, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, без передбаченого законом дозволу, за невстановлених досудовим розслідуванням обставин, часу та місці, незаконно придбав бойові припаси, а саме: протипіхотні оборонні осколкові ручні гранати Ф-1 в кількості 2 штук, які відповідно до висновку експерта № СЕ-19/104-23/28058-ВТХ від 28.08.2023 є бойовими припасами військового призначення, придатними для здійснення вибуху, які у подальшому переніс до місця свого проживання за адресою: Херсонська область, Бериславський район, Новоолександрівська сільська територіальна громада, с. Червоне, вул. Центральна 8, де зберігав їх до моменту виявлення та вилучення 09.08.2023 працівниками поліції під час проведення обшуку за вищевказаною адресою.

Таким чином, Болотський Ігор Дмитрович 15.07.1952 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 263 КК України, кваліфікуючими ознаками якого є придбання, зберігання бойових припасів без передбаченого законом дозволу.

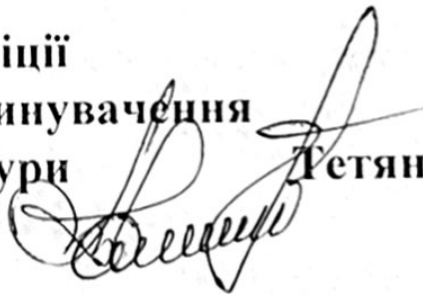
Слідчий у кримінальному провадженні –
слідчий відділу СУ ГУНП
в Херсонській області
майор поліції

Сергій Володимирович Синяков

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор відділу процесуального
керівництва при провадженні
досудового розслідування
територіальними органами поліції
та підтримання публічного обвинувачення
Херсонської обласної прокуратури
22 вересня 2023 року

Тетяна Георгіївна БЕЗУШКО

ПАМ'ЯТКА
про процесуальні права та обов'язки підозрюваного
БОЛОТСЬКОГО ІГОРА ДМИТРОВИЧА

Одночасно підозрюваному Болотському І.Д. роз'яснені права та обов'язки підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Стаття 303 Кримінально процесуального кодексу

На досудовому провадженні можуть бути оскаржені такі рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора:

1) повідомлення слідчого, прокурора про підозру після спливу одного місяця з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку або двох місяців з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину, але не пізніше закриття прокурором кримінального провадження або звернення до суду із обвинувальним актом - підозрюваним, його захисником чи законним представником.

2) скарги на інші рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора не розглядаються під час досудового розслідування і можуть бути предметом розгляду під час підготовчого провадження у суді згідно з правилами статей 314-316 КПК України.

3) під час підготовчого судового засідання можуть бути оскаржені рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора, передбачені КПК України.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

Захисник _____

« » год. « » хвилин « » _____ 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

Слідчий у кримінальному провадженні
слідчий відділу СУ ГУНП
в Херсонській області
майор поліції

Сергій Володимирович Синяков